

AMIRŐL SZÓ VAN...

150 éves a táti templom és iskola

Üzenetértéke van annak, hogy Táton egyazon évben ünnepezhettek a mai templom és az iskola fennállásának 150-edik évfordulóját. Mutatja ez az egybeesés, hogy eleink a köz üvel" lést és a lelki életet, az istenes életet egymásra épülőnek tekintették.

A táti iskola alapítója a katolikus egyház, s mint tudjuk, fennállásának első kilenven évében egyházi iskolaként működött. Abban az időszakban a nevelés (itt Táton is) a keresztény értékrendre épült, aminek sarokköve a

Tízparancsolat. A Tízparancsolat főhívásai - ne ölj, ne paráználkodj, felebarátod házastársát ne kívánd el, más tulajdonát ne kívánd el, ne lopj, ne hazudj, Isten nevét hiába ne vedd (a szádra), az Úr napját (vasárnap) szenteld meg, Istentől kívül más istencid ne legyenek - aktuálisabbak, mint valaha.

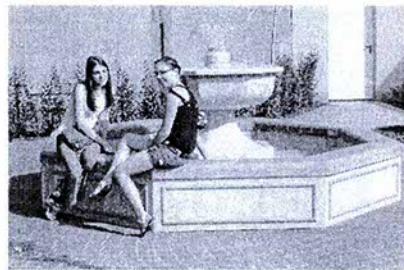
Ha azt akarjuk, hogy ez a nemzet, - a magyar nemzet -, valóban értékes tagja legyen a nemzetek közösségének, akkor nagy gondot kell fordítanunk a felnövekvő nemzedékek helyes nevelésére. Évezredek közös kincsünk a keresztény etika útmutatása. A táti templom és iskola fennállásának 150-edik évfordulója emlékeztessen bennünket erre.

Riport Szenes Lajossal, Tát polgármesterével

A közelmúltban nagy volumenű építkezések voltak Táton. Mondana ezekről valamit?

• Az elmúlt évben írtunk ki közbeszerzési pályázatot néhány kertvárosi utca följújtására. Tavasszal került sor a munkálatokra – útalapérősítés, aszfaltozás, padka kiépítése, szikkasztó felületek képzése. A Középdunántúli Regionális Tanácshoz benyújtott pályázatunk eredményre vezetett, így lehetőségünk kínálkozott a kertvárosi és községi óvoda följújtására is. A munkálatok befejeződtek, az óvoda zavartalanul indíthatja a 2010/2011-es tanévet. Többéves előkészítő munka eredménye a belső 10-es és mogyorósi úti csomópont, illetve a templom és a régi posta között a főút följújtása. Az említett csomópont a Közlekedési Koordinációs Központ által kiírt pályázaton részesült 60 millió forintot meghaladó támogatásban. Ez a pályázat az országos közúthálózat belterületi balesetveszélyes csomópontjainak fejlesztéséről volt hivatva támogatni. Ehhez kapcsoltuk a 10-es út említett szakaszát, a Hősök terét és ahhoz kapcsolódó parkot érintő fejlesztési teendőinket, amit a középdunántúli regionális program támogatott 90 millió forintot meghaladó összeggel. A két pályázat együttes forrásához kapcsolódott az önkormányzati önrész. Fentieknél köszönhetően sikerült egy rendezett, kvázi településközpontot kialakítani.

Az elkerülő út és árvízvédelmi gát megépülte óta beszédtéma az únyi-

pillanatkép a táti szökőkútnál

és a kenyérmezei patak visszatöltésének kérdése. Mit lehet tudni ebben a dologban?

• Mindent megteszünk annak érdekében, hogy a szaktárca kiírja az árvízvédelmi projektünk 2-es ütemének a kiviteli tenderpályázatát. Az únyi- illetve kenyérmezei patak szükséges mértékű visszatöltéséhez adhatja meg községünk árvízi biztonságát. Hogy erre mennyire szükségünk van, bizonyítja a 2010-es ismételt dunai árhullám. Feladataink rangsorában prioritást kell kapjon a csapadékvíz elvezetés illetve kezelés. Községünk a Duna-terazon helyezkedik el, ami nagy mennyiségű csapadék esetén ugyancsak próbára tesz bennünket. Elkészítettük az újtelepi ún. északi településrész vízjogi engedélyes tervét, melynek birtokában pályázatot nyújtunk be a szeptember 13-i határidőig a Középdunántúli Regionális Tanácshoz a csapadékvíz elvezetési program kiviteli finanszírozására. Hasonló prioritást kell kapjon a szennyvízhálózatunk felülvizsgálata, folyamatos felújítása, az üzembiztonság növelése érdekében.

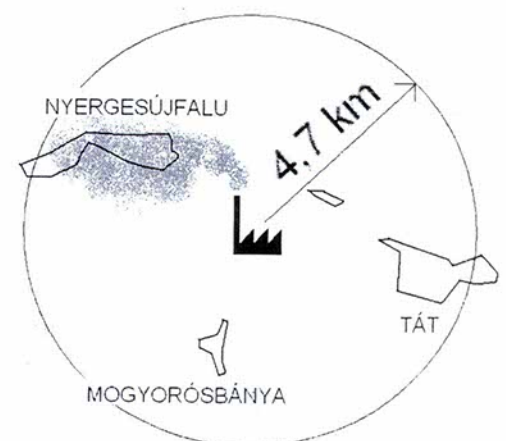
A tervezett Holcim-gyár nem épül,

aminek nagyon örülünk. Jelenleg milyen szakaszában van az üggyel kapcsolatos bírósági tárgyalás?

• A környezetvédelmi hatóság által kiadott környezethasználati engedély ellen folytatunk pert, immár két éve. Szakértőinkkel készülünk a következő tárgyalási fordulóra, összerendezve a szakmai és jogi érveinket. A leginkább vitatott a közvetlen hatásterület kérdése. A beruházó szakmai anyagában ez egy 1 km sugarú körnek felel meg, ezzel szemben mi elkészítettük a szakmailag legfelkészültebb intézménnyel, az Országos Meteorológiai Intézettel a modellszámítást, ami a hatásterületet 4,7 km sugarú körben határozza meg. Ez Táton az újtelepi CBA áruház térségében zárul, és magában foglalja teljes Nyergesújfalu és Mogyorósbánya területét.

Polgármester úr újra megmérteti magát az előttünk álló önkormányzati választásokon...

• Nagy feladatok mérlegelése után döntöttem oly módon, hogy a következő ciklus polgármesteri feladatainak ellátására kérjem a táti polgárok felhatalmazását.

tervezett Holcim-gyár közvetlen hatásterülete az Országos Meteorológiai Intézet szerint

Bemutatjuk a Tát-Mogyorósbánya Gyermekjóléti és Családsegítő Szolgálatot

Magyarországon 1997 októberében vált törvényi kötelezettséggé minden önkormányzat számára gyermekjóléti és családsegítő szolgálat létrehozása. Az azóta eltelt években behizonyosodott, hogy a helyben történő, nem kizárólag anyagi támogatásban megnyilvánuló intézményes családsegítésre valós az igény. Környékünkön is sok család gondol hálsán a Családsegítőről kapott támogatásra.

Megkértük a Tát-Mogyorósbánya Gyermekjóléti és Családsegítő Szolgálat vezetőjét, Keil Mihályt, mutassa be röviden az általa vezetett intézményt. Az alábbi összeállítás a vele történt beszélgetés alapján készült.

Táton a Gyermekjóléti és Családsegítő Szolgálat 1998 óta működik, 2001 óta pedig társulás formájában Mogyorósbányával. A Szolgálat intézményileg a helyi óvodához tartozik, külön szakmai egysége, és jelenleg három dolgozója van. Feladata, hogy figyelemmel kísérje a családok helyzetét, és ha valahol nem megfelelő körülményeket tapasztal, akkor tegye meg a szükséges lépéseket. A családsegítés a szolgáltatást igénybevevő személy otthonában, családi környezetében tett munkátogatások, illetve a családsegítő szolgálatnál folytatott segítő beszélgetés és segítő munkaformák útján valósul meg. A családsegítés keretén belül a Szolgálat segítséget biztosít hivatalos és egyéb ügyek intézésében, életvezetési tanácsokat ad, közvetít a kliens és más ellátási területek szakemberei között, segítséget ad krízishelyzetekben, adományokat gyűjt és közvetít, tájékoztatást ad a különböző szociális és családtámogatási ellátási formákról, programokat szervez.

A gyerekek helyzetének a figyelemmel kísérése különösen fontos feladata a Szolgálatnak, ezért különböztetendő meg az általános családsegítéstől a gyermekjóléti szolgálat. A szolgálat feladata a gyermekek testi, lelki egészségének, családban történő nevelésének elősegítése. Ha valahol nem megfelelően látják el a gyerekeket, lépni kell. Általában elfogadják a szülők a kapott tanácsokat, hiszen ők maguk is tisztában vannak azzal, hogy mit csinálnak rosszul és min kéne változtatni. Eleinte gyakran bizalmatlanok, mert azt hiszik, hogy büntető hatósággal állnak szemben, de idővel, a találkozások eredményeként, a legtöbbször kialakul a kölcsönös bizalom, mert a szülők is észreveszik, megértik, hogy a Családsegítő Szolgálat dolgozói segíteni akarnak és nem felelősségre vonni vagy büntetni. Előfordul azonban, hogy a jó szó kevés, a gyerek viszont súlyos helyzetben van. Ilyenkor fokozottabb családvédelmet kell végezni, ami a gyermek védelembe vételének a kezdeményezését is jelenti, s ez már hatósági kötelezést vonhat maga után a jegyző részéről.

A legtöbb gond a munkanélküliségből, a nehéz anyagi helyzetből fakad. A mindennapos megélhetési gondok miatt a családok túlzott mértékben vállalnak kölcsönöket, mert azt hiszik, hogy így könnyebb lesz az életük, de az anyagi bizonytalanság csak tovább fokozódik. A nehéz helyzetben lévő nagy többsége anyagi problémákkal küzd, de arra is van példa, hogy jól szituált szülők gyerekei kerülnek elhanyagolt állapotba, mert a szülők azt hiszik, pénzzel mindent ki lehet váltani. Egyre gyakrabban alakulnak ki családi-kapcsolati konfliktusok, veszekedések, melyeknek folyamatos szemtanúi illetve résztvevői a családban élő gyerekek. Ilyenkor a szülők között folynak a viták, de gyakran a gyermekek válnak másodlagos áldozatokká. A családi viszályoknak gyakori kiváltó oka az alkoholos befolyásoltság, melynek következménye az agresszív viselkedés.

Évről-évre visszatérő gondot jelent a tankötelezettség elmulasztása. 2009-ben 16 középiskolás gyermek volt érintett a témában. A családgondozás hatására némi javulás mutatkozik az iskolába járási morál területén, de még mindig vannak olyan tanulók, akik kötelezettségeiket időnként megszegik.

Egyre inkább jelen vannak a deviáns viselkedésű gyerekek, aminek hátterében többnyire a szülők elhanyagoló nevelése, agresszivitása, italozó életmódja áll. Különösen nagy probléma ezeknél a gyerekeknél, hogy a szülők nem következetesek és elvtelenül védik vagy éppen hibáztatják gyermekeiket, így a probléma kezelése komoly akadályokba ütközik.

Kétségkívül sok a gond, de azért biztató jelek is vannak. Nagy öröm a családsegítő munkatársak számára, ha azt tapasztalják, hogy megfogadják a tanácsaikat. A kicsi sikereknek is már nagyon örülnek, mert ezek mutatják, hogy az emberekben megvan a jobbitás szándéka, s tudjuk, hogy minden apró lépésekkel kezdődik.

A családokkal való kapcsolatot nagyon segíti az a körülmény, hogy a Szolgálat dolgozói is helybéliek, ismerik a területet, és őket is ismerik. Jó kapcsolatot ápolnak a két Önkormányzat intézményeivel. Azok közül is napi kapcsolatban állnak az oktatással foglalkozókkal. Táton nagyon jó gyakorlat alakult ki a családsegítés terén. A Polgármesteri Hivatal pozitív hozzáállásának köszönhetően, a segélykérelmeket jól és gyorsan el lehet intézni. Mogyorósbányán már bonyolultabb a helyzet, mert ott minden egyes kérelmet a képviselőtestület elé visznek, és ez sajnos nehezíti a gyors segítségnyújtást. A táti Caritas szervezettel az utóbbi időben sikerült még szorosabbá tenni az együttműködést, ebben nagy érdeme van Némethné Drexler Tímeának, a szervezet új vezetőjének.

A helyi óvoda és annak vezetése mindenben a Szolgálat segítségére van, az eredményes munkához szükséges feltételeket mindig igyekszik megteremteni. A szakmai együttműködés az intézmények között hatékony, mindenki együttérző figyelemmel törekszik a gyermekek helyzetének javítására.

A Tát-Mogyorósbánya Gyermekjóléti és Családsegítő Szolgálat a táti bölcsőde épületében helyezkedik el. Nyitvatartási rendje: hétfő-szerda: 8⁰⁰-12⁰⁰ és 13⁰⁰-16⁰⁰, péntek: 8⁰⁰-12⁰⁰, kedd-csütörtök: nincs félfogadás.

Mogyorósbányán minden hónap második keddjén 8 és 11 óra között fogadják a klienseket, de gondoskodnak a mindennapi elérhetőségről.

.....

A Tát-Mogyorósbánya Gyermekjóléti és Családsegítő Szolgálat minden évben programokat tart a gyerekeknek a nyári iskolaszünet első hetében. A programok nagy részét kézműves foglalkozások teszik ki, de jó idő esetén előkerül a labda is és ilyenkor a gyerekek az időt kint töltik a szabadban. A gyermekhétre olyan alsós diákokat hívnak meg, akiknek a szülei dolgoznak és nem tudják a gyerekek megfelelő felügyeletét biztosítani. A reggel kilenc órakor kezdődő és délután kettőig tartó foglalkozásokon átlagosan húsz-huszonötven vesznek részt. A programoknak a táti kulturház illetve a kertvárosi iskola udvara ad helyszínt. A részvétel minden meghívott számára ingyenes.

Ez év június 14-e és 18-a között hatodik alkalommal került megrendezésre a gyermekhét. A zárónapon mi is ott voltunk. Jó volt látni a kis csapatot munkába merülve. Az összetolt padok körül serénykedtek a gyerekek, készültek a különböző dísz tárgyak, a három „családsegítő”: Rózi néni, Ani néni és Kriszti néni segédletével, akik nagyon készségesek voltak, mindenki-

hez odamentek és segítettek, mutatták a vágás, hajtogatás, illesztések fortélyait. A gyerekek szemlátomást örömmel és lelkesen dolgoztak. Elismerő szavainkra, a Családsegítő Szolgálat vezetője, Keil Mihályné – Rózi néni – megjegyezte, hogy azért nem mindig ilyen simán mennek a dolgok. Néha vannak összezörrenések, de mindent egybevetve, elmondható, hogy lényegében nincs gond a gyerekekkel. Még azzal a köz tudottan magatartásproblémás kislánnyal sem, aki idén jött először, és akivel kapcsolatban eleinte voltak aggályok. Kiderült, hogy szereti a kézműves foglalkozást, és vele is lehet együttműködni.

Több év tapasztalata, hogy a meghívott gyerekek szívesen járnak a családsegítő szolgálat programjaira. Sokszor hallani szülőktől, hogy a kicsik alig várják a másnap reggelt, hogy mehessenek a „kulturba” kézműveskedni. Nem kis motiváló erő, hogy minden nap hazavihetnek valamit az aznapi alkotások közül, amivel elbüszkélkedhetnek a szüleik és a testvéreik előtt. Rózi néni elárulja, hogy azelőtt ő maga sem hitte volna, hogy mennyi ügyes kis tárgy készíthető papír, üveg, műanyag felhasználásával.

A családsegítő szolgálat dolgozóinak szociálpedagógiai végzettsége van, de sokat segít a gyerekekkel való kapcsolat során az, hogy valamennyien gyakorló édesanyák, gyerekeket nevelnek.

A kézműves foglalkozásokhoz szükséges kellékeket a Szolgálat költségvetéséből finanszírozzák, de az alapanyagok egy részét idén tóti vállalkozók biztosították. Ezen kívül a gyerekek minden nap kapnak tiszta vizet és üdítőt. Ha a szülők visznek be süteményt, gyümölcsöt, annak természetesen nagyon örülnek, különösen a mindig „farkaséhes” gyerekek.

dotgozik a kis csapat

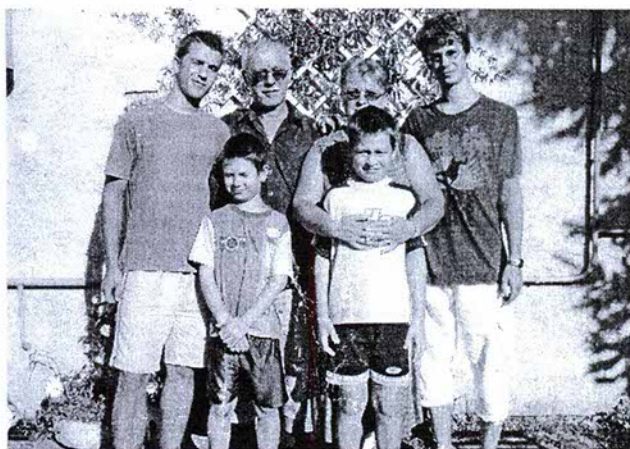

a Szolgálat munkatársai

"Én minden gyerektől kaptam valamit"

Az elmúlt évek során érezhető változás állt be a gyermekvállalással kapcsolatos közvélekedésben. Míg néhány évvel ezelőtt a nagy többség értetlenül és némi gúnnyal tekintett azokra a házaspárokat, akik kettőnél több gyermeket vállaltak, ma már egyre többen rokonszenvvel néznek a többgyermekes családokra. Öröndetes jelenség ez, mely mutatja, hogy Magyarország mély változásokon megy keresztül. A megújulás folyamatát éljük, melynek egyik jellemzője az anyaság társadalmi megítélésének pozitív irányú változása.

Riportunkban egy olyan házaspárral beszélgetünk, akik 26 éve házасok, öt gyermekük van, és Nyergesújfalun élnek. A férjet Németh Zoltánnak, a feleséget Németh Zoltánné Győry Ildikónak hívják.

Amikor az Önök gyermekei születtek, még nem volt természetes, hogy egy családban kettőnél több gyermek lsson napvilágot. Az elmúlt évtizedekben a gyermekvállalás elleni érvek első helyén az anyagi nehézségekkel való riogtatás állt. Zoltánra és Ildikóra nyilván nem hatottak ezek az érvek, hiszen öt gyermeket nevelnek.

Ildikó: Mi a harmadik gyermekünk születése után tapasztaltuk, hogy a környezetünkben többen lekicsinylően kezdtek beszélni rólunk. Eleinte zavart, hogy lenéznek bennünket, de aztán történt valami, ami belsőleg nagyon megerősített. Ugyanis egy alkalommal, amikor valami játékot szerettem volna venni a kisbabámnak egy játékboltban, ám amit kínáltak, azt mind túlságosan törékenynek találtam, az eladó hölgy, aki ismerősöm volt, ingerülten és gúnyosan megjegyezte: „akkor hát vegyél neki vasból!” Fricska volt ez, mely a háromgyermekes anyának szólt. Ekkor hirtelen elhatároztam, hogy ezentúl nem érdekel, ki mit mond vagy gondol, vállalom a gyerekeimet. És ez a kemény elhatározás azóta is bennem él.

Ami az anyagiakat illeti, férjemmel elmondhatjuk, hogy soha sem kerültünk megoldhatatlan helyzetbe. Volt amikor több pénzünk volt, volt amikor a villamosjegyet sem tudtuk megvenni, de mindig jött valami az életünkbe, amitől megoldódtak a nehézségeink. Hozzáteszem, nem arról szól az életünk, hogy segélyekért kuncsorgunk.

Zoltán: Az emberek nem bíznak a Gondviselésben, pedig van Gondviselés. Ha többen lennének, akik mernék magukat rábízni a Jóisten gondviselésére, akkor több sokgyermekes család lenne. Egyébként három gyermek nevelése olcsóbb, mint egy, bármily furcsán hangzik is ez.

A szegény országokban – lásd Afrikában – sok gyermek szüle-

...tik, a gazdag európai országokban viszont kevés. A szegény országok lakói nem is értik, miért van az, hogy az európai emberek, a jólét ellenére, nem akarnak gyermekeket. Számukra ez érthetetlen. Mindeközben az európaiak a civilizáltságukkal magyarázzák a saját ostobaságukat.

Zoltán: Olyan környezet vesz bennünket körül, amely nem kedvez a gyermekvállalásnak. Ez különösen Európára igaz. Ilyen szempontból az afrikaiak jobb helyzetben vannak. Ott nem olyan a közhangulat, mint nálunk, nincs az az anyagiasság, mint itt. Megjegyzendő, hogy Amerikában már jóval nagyobb a gyermekvállalási kedv, mint Európában. Egyre több a nagycsaládos, és a média is mindinkább támogatja a többgyermekes családmodellt.

Sok nő összeegyeztethetetlennek tartja a szülést és a gyereknevelést a saját karrierjével. Ildikó nem érezte úgy, hogy a gyerekek "megrabolják" az életét?

Ildikó: Nekem a gyereknevelés többet ér a karriernél. Számomra az a fontos, hogy a gyerekeimmel legyek és segítsen őket. Nem hiszem, hogy ha máshol kerestem volna a kibontakozást, igazán megtaláltam volna. Én minden gyerektől kaptam valamit, sokkal többet, mint amit egy karrier nyújthat. Nem is akartam soha mást csinálni, mint amit tettem. A gyerekek mellett lenni nagyon fontos. Venni a jelzéseiket és segíteni őket. De ezt csak úgy lehet, ha ott vagyunk a közelükben.

Pénzkereső tevékenységet nem is folytatott?

Ildikó: De igen. Hogy én is tegyek a családkasszába, bedolgozást állaltam. Tizenhat éven keresztül bedolgozóként ruhákat varrtam, majd később goblenfestést csináltam. Sajnos ma már nem igazán van lehetőség a bedolgozói munkára, mert a kínai árak úgy elárasztották a piacot, hogy amit bedolgozással lehetne csinálni, arra egyszerűen nincs igény, mert a kínai cuccok áraival nem lehet fölvenni a versenyt. Három éve megpróbáltam másodállású vállalkozáshoz kiváltani az engedélyt, de erre nem volt mód, ugyanis a törvény akkor úgy rendelkezett, hogy a főállású anyaság nem számít munkaviszonynak. Pedig nagyon jó lenne, ha a gyermekeket nevelő édesanyák másodállású munkálaként is tevékenykedhetnének.

Ma nagyon sok házasság föl bomlik. Önök Szerint mi ennek az oka?

Ildikó: Az emberek nem képesek kitartani egymás mellett és megbocsátani egymásnak. Mi is voltunk mélyponton, de hála Istennek megoldottuk a problémákat. Sokat kell beszélgetni, együtt lenni. Nem szabad hagyni kihűlni a kapcsolatot. Ma sok a magányos ember, mert lehet hogy valaki évtizedekig együtt él a házastársával, de valójában nagyon magányos, mert nincs igazi szeretetkapcsolat kettejük között. Tudatosan készülni kell arra az időszakra, amikor már kiröppentek a családi fészekből a gyerekek, nehogy készületlenül érjen bennünket a „nagy nyugalom”. És meg kell tanulni nem feladni.

Zoltán: Sajnos ma a TV-ből, az újságokból, a közbeszédéből is az sugárzik: vedd meg, használd, dobd el és vedd el másikat. Ha ezt halljuk úton-útfélen, akkor nem kell csodálkozni azon, hogy az emberek egy idő után képtelenné válnak házastársi kapcsolat. hiszen a házastársra is többé-kevésbé mint használati cikkre fognak tekinteni.

Ildikó: Egyszer azt mondta valaki, hogy a legszebb dolog egy házasságban, ha a felek tiszta szívből ki tudják mondani egymásnak: "Szeretem azt az embert, akivé melletted váltam." Úgy gondolom, sokminden van egy ilyen vallomásban, és jól érzékelt, ő, mi is a házastársi kapcsolat lényege, célja.

Kaplony vendégei voltak a táti mazzorettesek

Ez év július 2 és 4 között a táti mazzorett csoport Tát testvértelapülésén, az erdélyi Kaplonyban vendégeskedett, ahol falunapot tartottak. Az alábbiakban a mazzorett csoport egyik tagja, **Pogrányi Anna** meséli el, hogyan zajlott a háromnapos erdélyi kirándulás.

Pénteken délelőtt nyolckor indultunk különbusszal Tátról, és délután 3-kor érkezünk Kaplonyba, ahol az ottani ferences templom vendégházában kaptunk szállást és teljes ellátást. Az első perctől kezdve nagyon jó volt a hangulat. Rendkívül szívélyesen fogadtak bennünket, nem csak a hivatal dolgozói, de a helybéliek is mind a kedvünket keresték. Minden költséget ők álltak, nekünk semmit sem kellett fizetnünk. Már a megérkezésünk napján azzal viccelődtek, hogy estére fociznunk kell. Először azt hittük, hogy tényleg csak vicc az egész, de estére már hozták is a mezeket és vittek ki a focipályára, a falunapi sátor mellé. A helyiek csapatával mérkőztünk meg. Végül is mi nyertünk, ámbár szerintem eléggé bunda íze volt a dolognak. Állandóan nekünk fújtak, és amikor nagynehezen éppen nyeresre álltunk, akkor fújta le a bírő a meccset. A sok futkosás és az egész napi utazás kifárasztott bennünket, ezért estére már nem maradtunk ott a zenés programon, inkább visszaváztunk a szállásra. Másnap, szombaton, a polgármesterhelyettes és a fia hozták a reggelit. Utána busszal elvittek bennünket Erdmindszentre, másnéven Adyfalva, ahol megnéztük Ady Endre szülőházát, és a házat ahova később költözött az Ady család. Visszafelé jövet megálltunk Nagykárolyban rövid városnéző sétára. Délután értünk vissza Kaplonyba, majd ebéd után kimentünk a falunapi sátorhoz. Ott már dél óta folyt a program. Főleg helyiek léptek fel, de voltak magyarországi föllépők is. A miénken kívül láttunk még egy-két magyarországi buszt a sátor körül. A műsorszerkezet hasonló volt, mint a táti pünkösdi napokon. Föllépett a kaplonyi fúvószenekar, kórus, a táncosok, volt formációs tánc. Mi délután ötkor léptünk színpadra. Hat számot adtunk elő, amivel nagy sikert arattunk. Mondták, hogy ilyesmi nem szokott lenni náluk. Este volt a szórakoztató műsorblokk, föllépett a Kozmix, a Zanzibár, Komár Laci. Sokan voltak, a környező településekről is jöttek. Mi is kinnmaradtunk, közben mindent ingyen fogyaszthattunk. „Tátiak nem fizetnek” – mondták, ha a pénztárcánkhoz nyúltunk.

Vasárnap délelőtt megebedtünk, majd következett az ajándékatadás és a búcsúzkodás. Délután két óra körül indultunk haza.

a színpadon...

Kaplony

A magyar-román határtól nem messze, Nagykárolytól 4 km-re, a mai Románia területén található ez a 3100 lelket számláló, zömében magyarok lakta település. Kaplony és Tát történelme sokban hasonlít. Mindkét települést nem sokkal a történelmi Magyarország megalakulása után már említik írásos források. Tát 1181-től a János lovagok birtoka, s egészen a mohácsi vészig (1526) rendház működik a faluban. Kaplonyban a ferences rend telepedett meg, szinte a rend megalakulásával egy időben. A községben 1267-ben már biztosan állt a ferences kolostor, mely ma is működik. (A tati mazsorett csoport tagjai is ott lettek elszállásolva.) A törökök kiűzése után Mária Terézia uralkodása idején Kaplonyba, csakúgy mint Tátra, német telepesek érkeznek. A német családok jelenléte nagyban hozzásegít Kaplony gazdasági föllendüléséhez. Táthoz hasonlóan Kaplony is lápos-mocsaras területen fekszik, ezért a kaplonyiaknak is sokat kellett küzdeniük az elmúlt századokban a vízzel. A láp lecsapolását az 1800-as évek végén kezdték, s a 20. század első éveiben fejezték be, ám a lecsapolás után is még sok évnek kellett eltelnie ahhoz, hogy valódi szántók alakuljanak ki a zombékok helyén. Az első világháború után Kaplonyt, Erdéllyel egyetemben Romániához csatolták. A két világháború közötti lakosság a Kaplonyba telepített román családok révén növekedett meg. 1938-ban Kaplonyt, észak-Erdéllyel együtt, visszacsatolták Magyarországhoz, majd a második világháború végén a falu újra román fennhatóság alá került. A második világháború inkább a következményei, mint közvetlen eseményei sújtották a települést. 350 németajkú kaplonyi lakos vált a győztesek által meghirdetett kollektív bűnösség áldozatává, 1945-ben a Szovjetunióban föllállított munkatáborokba deportálták őket. Az ő tiszteletükre emlékművet állítottak a falu temetőjében. Akárcsak Táton, és a többi sváb hagyományokkal rendelkező településen, Kaplonyban is nagy szerepe van a hagyományörzésben a fúvószenekarnak. A tati és a kaplonyi fúvósok évek óta baráti kapcsolatokat ápolnak, rendszeresen látogatják egymást.

Délvidéki egyetemisták Táton és Mogyorósbányán

Idén júliusban egy hétig délvidéki (szerbiai) magyar egyetemistákat láttak vendégül tati és mogyorósbányai családok. A nyaraltatást helybéli civilek és a Tati Önkormányzat is támogatta, a programok megszervezésében és lebonyolításában a tati polgári kör tagjai vettek részt. A 17 főből álló csoport megtekintette a környék nevezetességeit, és ugyanakkor a vendéglátó családokkal is megismerkedhettek a délvidékről érkező fiatalok.

Az alábbi, velük folytatott beszélgetést a tati Gold Farm presszó teraszán rögzítettük.

Mi volt az első gondolatotok, amikor eljuttott hozzátok a Magyarországra szóló meghívás?

Szegi Ákos: Megörültünk, hiszen egy ilyen kirándulás jó lehetőség az ismerkedésre, barátkozásra. Magyarországnak ezen a vidékén, a Dunakanyarban, még senki sem járt közülünk, ezért nagyon örülünk, hogy ilyen szép tájra jöhettünk. Szerintem ez Magyarország legszebb része.

Mi az, amiben különösen is eltér az ott-honi környezet az ittenitől?

Lajkó Nóra: Először is az, hogy itt mindenki magyarul beszél. És nekem úgy tűnik, szabadabbak, kedvesebbek az emberek. Például tegnap a presszóban jött egy ismeretlen lány, és odaköszönt nekünk. Az ilyesmi nem szokás nálunk.

A vendéglátással mennyire vagytok megelégedve?

Anitics Márta: Nagyon kedvesek a vendéglátóink. Mindenben a kedvünket keresik.

Szabó Gábor: Amikor meghallottam, hogy családoknál leszünk elhelyezve, kissé furcsállottam a dolgot, de most már valamennyiünk nevében mondhatom, nagyon örülünk, hogy ilyen vendégszerető családokhoz kerülünk.

Milyen magyarnak lenni a jelenlegi magyar országhatárokon túl?

Ricz Natália: Több kultúrával találkozunk, és kénytelenek vagyunk megtanulni együtt élni más nemzetekkel. Ugyanakkor nagy nyomás nehezedik ránk, többet kell teljesítenünk. Nekünk, magyar nemzetiségű egyetemi hallgatóknak többet kell tanulnunk, mint szerb kollégáinknak.

Anitics Márta: Sajnos az együttélés nem olyan egyszerű. Sokszor ránk szólnak, hogy ne beszéljünk magyarul, mert Szerbiában vagyunk. Arra nem gondolnak, hogy mi is a szülőföldünkön élünk, és hogy milyen képtelenséget várnak el tőlünk, amikor azt követelik, hogy a magyarok egymás között is szerbül beszéljenek.

Tömeges betelepítések folynak a délvidéken. Hogyan élitek meg ezt?

Kurin Ákos: A magyar települések sokat szenvednek ettől. Nagy számban telepítenek szerb embereket magyar lakta területekre, kimondottan azzal a céllal, hogy megváltoztassák a nemzetiségi összetételt. Szerb lakta területekre nem visznek betelepülőket. Ezek az emberek a Balkán különböző részeiről érkeznek, kvázi menekültek, de legújabbban már németországi szerb cigányokat is hoznak közénk. Hiábavaló minden tiltakozásunk. Megfigyelhető,

csoportkép a Bazilika előtt: Szabó Gábor, Szikora Csaba, Lajkó Nóra, Bojtos Lilla, Ágó Eszter, Kurin Ákos, Atlasz Áron, Pataki Ágnes, Kalapos Renáta, Ricz Natália, Megyeri Csilla, Anitics Márta, Bicskei Kornélia, Kószó Csaba, Szegi Ákos, Kiss Kornélia, Kószó Csilla

hogy a falvaink, városaink központi részeit veszik először célba, így akarván biztosítani az erős szerb dominanciát. Nem arról van szó, hogy bármi kifogásunk is lenne más nemzetek ellen, de amikor azt látjuk, hogy szántszándékkal a nyelvünket, az identitásunkat támadják, akkor senki ne várja tőlünk azt, hogy tapsoljunk örömeinkben.

Anitics Márta: A bajainkat csak tetézi, hogy sajnos egyre kevesebb magyar gyerek születik. Csantavéren, ahol lakom, gyerekkoromban minden évben 90 körüli volt az iskolába induló magyar diákok száma. Ma jó, ha húszan vannak. Sokhelyütt magyar szülők is szerb tagozatra íratják gyerekeiket, mert magyarként már nem látják biztosítva jövőjüket.

Ti hogyan látjátok a jövőtöket?

Kószó Csaba: Nem könnyű munkát találni. Szeretnék fizikatanárnaként elhelyezkedni a falumban, Magyarcsenyén, talán sikerül majd, és bízom benne, hogy magyar marad a tannyelv. Egyébként a magyarok részaránya a gazdasági élet irányításában és a közéletben is nagyon alacsony.

Bicskei Kornélia: Én is tanár szeretnék lenni, ha lehet a falumban, Feketetón. A magyarságomat mindenképpen meg szeretném őrizni. Egyébként nem gondolom, hogy aki megtagadja nemzetiségét, jól érzi magát ettől. Van magyar nemzetiségű tanáraink az egyetemen, akik csak törve beszélnek a szerbet, színtiszta magyar környezetből származnak, de még velünk magyar diákokkal sem hajlandók magyarul beszélni. Ez nagyon kellemetlen.

Magyar egyetem jelenleg nincs a délvidéken. Szerintetek segítené a helyzetben egy magyar tannyelvű egyetem létrehozása?

Kószó Csaba: Igen. Kérdés viszont, hogy aki magyar egyetemen szeretne oklevelet, mennyiben tudna érvényesülni. Jelenleg a magyarországi Gábor Áron Főiskolának van egy kihelyezett levelező tagozata Szabadkán, de tény, hogy nagyon sok helyen nem ismerik el az ott szerzett diplomát, különösebb megközelítés nélkül.

A mindennapokban milyen a szerbekkel való kapcsolat?

Lajkó Nóra: Egyéntől függ, de településenként is változó. Mindkét félnek nyitottnak kell lennie, ahhoz, hogy normális párbeszéd alakulhasson ki. A legnagyobb baj az, hogy nem ismerjük eléggé egymást. A szerbek, mivel nem

ismerik a nyelvünket, sokszor attól tartanak, hogy kibeszéljük őket. Ezért is zavarja őket, ha magyarul beszélünk.

Kurin Ákos: Tapasztalatom szerint, jó módszer, ha röviden elmondjuk a nem magyarul beszélőknek, hogy miről is folyik a társalgás, és nem hagyjuk őket bizonytalanságban. Ez mindig oldja a feszültséget.

Szikora Csaba: Mi magyarok nem szigetelődhetünk el szerb társainktól. Ez fizikailag sem lehetséges, de nem is lenne ésszerű teljes különválásra törekedni.

Ha teszem azt, négyen az anyanyelveken, magyarul beszéltek egymás közt, és odajön hozzátok egy szerb diáktársatok, átváltotok szerbre?

Anitics Márta: Általában nem, de ez a helyzettel is függ. Mindenesetre az nagyon faramuci dolog, ha magyarok egymás között szerül beszélnek.

A kettős állampolgárság lehetősége mit jelent számotokra?

Ágó Eszter: Lelkiebben sokat számít, hogy magyar állampolgárok is lehetünk, mert akik ezt lehetővé tették számunkra, elismerik, hogy a magyarok hazája a mi hazánk is, lélekben mi is odatartozunk. Az állampolgárságtól nem is várunk mást, mint lelki támogatást. Főleg az idősebb nemzedékek érzik át, mit is jelent magyarnak lenni.

Kurin Ákos: Attól nem kell tartani, hogy elárasszjuk a magyar munkaerőpiacot. Nagyon rosszul esett, amikor Gyurcsány Ferenc miniszterelnökként kampányt folytatott ellenünk, mintha mi lennénk Magyarország legnagyobb ellenségei.

Úgy tudom, az elvándorlás már nem jellemző a ti vidéketekre.

Ágó Eszter: Aki akart, elment.

Szabó Gábor: Az utóbbi időben egyre több a magyar diák az egyetemeken. A fiatalok már nem mennek Magyarországra továbbtanulni. Ez talán jó is, hiszen így több esély van arra, hogy később is a szülőföldjükön maradnak.

Kurin Ákos: Fontos lenne, hogy minél több magyar kollégium létesüljön, mert nagy gond körünkben, hogy a magyar fiatalok szervezetlenek, nem igen ismerik egymást. Újvidéken, ebben a ma már kilencvenöt százalékos szerbek lakta nagyvárosban jelenleg is 1800 magyar egyetemi hallgató van, de alig van kapcsolat köztünk. Örven detes, hogy van már néhány magyar kollégium. Igaz, ezek csak nagyon korlátozott befogadóképességgel bírnak,

és mivel többnyire egyházi intézmények, nem élveznek állami támogatást, ezért jóval drágábbak, mint az állam által fenntartott kollégiumok, de így is nagy szolgálatot tesznek. Jelenleg is épül egy 300 férőhelyes kollégium Újvidéken egy római katolikus plébánia udvarán, részben állami pénzből. Az építkezés kezdeményezői a vajdasági magyar politikai szervezetek. Ők magyar kollégiumot szerettek volna, de a városvezetés ezt ellenezte, így a most épülő kollégiumot szerb diákok is igénybe vehetik majd. Az építkezés szervezői elképzelésük megvalósításához Magyarországról vártak támogatást az elmúlt években, de az nem jött, ezért kénytelenek voltak a városvezetéssel egyezkedni. +

Családról, házasságról hogyan vélekedtek?

Ágó Eszter: Sokan kilátástalannak érzik a helyzetüket, mert nincs munkahely, a fiataloknak nincs hova összeköltözniük. Megpróbálnak minél több iskolát befejezni, jobb feltételeket teremteni maguknak. Ezért kitolják a családalapítást, de családosként sem törődnek igazán a gyerekekkel, a megélhetési gondok miatt.

Anitics Márta: Mi akik most itt vendégeskedünk, valamennyien család- és házasságpártiak vagyunk. Sajnos azonban nálunk is, akárcsak Magyarországon, sok a válás, vadházasság. Bízunk benne, hogy egyszer majd jobb belátásra térnek a fiatalok.

Meglátásokatok szerint a határon túli magyar fiatalok igénylik az anyaországgal való kapcsolattartást?

Szabó Gábor: Föltétlenül. Jőmagam évente eljárak a zánkai táborba, ahol határon túli magyar gyerekeket, fiatalokat is üdültetnek. Nagyon jó érzés találkozni és együtt lenni a Kárpát-medence magyarjaival. Jó lenne, ha minél több lehetőség nyílna arra, hogy a magyar országhatárok mindkét oldalán élő magyar fiatalok jobban megismerjék egymást.

Ágó Eszter: Az, hogy most itt lehetünk, segít bennünket abban, hogy magyarok lehessünk, de úgy gondolom, mi is tudunk adni a magyarországiaknak olyan értékeket, amelyek a kisebbségi létből fakadnak.

Ahhoz mit szólnátok, ha jövőre egy magyarországi, mondjuk Esztergom környéki csoport látogatna meg benneteket valamelyik délvidéki városban?

Kurin Ákos: Ennek nagyon örülnénk, és szerintem valamennyien szívesen részt vennénk egy ilyen látogatás megszervezésében.

+ A Szabadka melletti Palicsfürdőn idén megrendezett Szent István napi ünnepség diszvendége Orbán Viktor magyar miniszterelnök volt, aki kijelentette, hogy a magyar állam anyagiilag is támogatni fogja a délvidéki magyarok oktatással kapcsolatos programjait, egyebek mellett a magyar kollégiumok építését is.

Falufűtés biomasszával

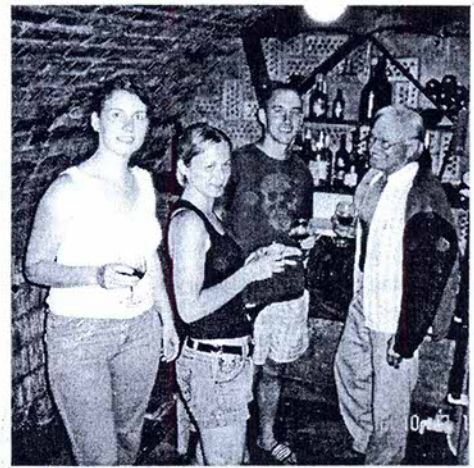
Az erdő- és mezőgazdaság számos termékét, melléktermékét és hulladékát (fa, faapríték, fűrészpor, szalma, kukoricaszár, repce, napraforgó) indokolt energetikai célokra hasznosítani. Az energetikailag legkedvezőbb biomassza – mivel előállítás viszonylag kevés energiát igényel – a bálás szalma és a tűzifa. Ezek az energiahordozók már most alacsonyabb áron hozzáférhetők, mint a földgáz, s ez a jövőben még inkább így lesz. Mivel használatuk a leggazdaságosabb akkor, ha koncentráltan, nagy mennyiségben kerülne elégetésre, ezért a nagy központi fűtési rendszereknel és a távfűtésben van igazán létjogosultságuk. Szakemberek szerint a biomassza-tüzelésű távhő új és elterjesztendő formája az ún. falufűtés. A biomassza nagy tömegben való hasznosítása jelentős munkahelyteremtéssel járma együtt, összegyűjtése, előkészítése és hasznosítása, valamint a kapcsolódó gépgyártási lehetőség sok munkahelyet biztosítana. A tevékenységek nagy része nem igényel különösebb szakképzettséget, s a hazai munkaerő foglalkoztatásával a program lehetővé tenné a világpiacon költségesen beszerezhető import földgáz jelentős kiváltását.

Nem vitás, hogy Magyarország gazdasági fölemelkedését elsősorban a vidék megtartó erejével lehet elérni. Számos biomassza (nyesedék, venyige, száraz gallyak, fű stb.) szakszerű összegyűjtése – az energetikai hasznosításon túl – természeti környezetünket gondozottá, rendezetté tenné. A biomassza alapú falufűtés már több országban (pl. Németország, Ausztria) bizonyította gazdasági és társadalmi életképességét.

Egy átfogó hazai biomassza programmal számottevően csökkenhetne a hazai földgázfelhasználás, energiellátásunk kockázata és függősége.

indul a biciklitúra

borkóstoló Mechler József (Jócsi bácsi) pincéjénél

Várjuk azon 18 és 25 év közötti fiatalok jelentkezését, akik szívesen részt vennének egy jövő nyáron megrendező egyhetes délvidéki kiránduláson. Az ottartózkodást nem kell fizetni, csak az útiköltséget. tel: 33/445 237

MÁRIA RÁDIÓ
Jézust adja neked
FM 97,4

Bankadó...multiadó

Miután az elmúlt szocialista liberális kormányzás idején az államcsőd elkerülése érdekében Magyarország újabb nagyszámú hitelt vett föl a Nemzetközi Valutaalaptól (IMF), a tavaszi választások óta ellenzékbe szorult magyar szocialisták (MSZP), akárcsak az IMF, gazdasági megszorításokat javasol Magyarországnak. Szerencsére a magyar kormány másképpen gondolja. Orbán Viktor sokunk örömeire világosan kimondta: a méltányos az, ha a teherviselésből mindenki a szerzett javak arányában veszi ki a részét, s a méltányos teherviselésből az óriási profittal működő bankok sem vonhatják ki magukat.

A bankárszakszervezetként föllépő IMF delegáció sértődötten állt föl a tárgyalóasztaltól, miután a magyar kormány emlékeztette a hitelezőket arra, hogy a bankadó kivetéséről a magyar parlament dönt, és ahhoz az IMF-nek semi köze. Zárójelben kérdezzük: miért fáj az IMF-nek a bankadó? Miféle rejtelmes szálak húzódnak itt a háttérben?

Az IMF állítólag szigorú közgazdasági logikát követ. De milyen közgazdasági logika az, amely a lakosság megsarcolását igen, a banki különadót viszont semmiképpen nem tartja elképzelhetőnek? Hol van itt a logika? Nem kell különösebben jártasnak lenni a közgazdaság tudományában ahhoz, hogy fölismerjük: a megszorító intézkedések biztosan visszavetnék a magyar gazdaságot, a tervezett mértékű és ütemezésű banki különadó viszont a jelen helyzetben nem jelent elviselhetetlen terhet a hitelező intézetekre (túl fogják élni), s hogy valóban lelassul-e a gazdasági növekedés a bankadó következtében, ahogy azt a bankadótól rettegők állítják, azt majd a jövő megmutatja.

Nyilván nem arról van szó, hogy Magyarország nem hajlandó áldozatok meghozatalára, és az az állítás sem állja meg a helyét, hogy a magyar kormánnyal nem lehet beszélni. A magyar kormány egyértelművé tette, hogy folytatja a szigorú költségvetési politikát, amely azonban ezúttal nem egyenlő a családokat és vállalkozásokat érintő megszorításokkal. Ez az újszerű Orbán Viktorék politikájában. Annak kinyilvánítása, hogy a fegyelmezett költségvetés nem jelent egyet azzal, hogy egy kormánynak le kell mondania saját gazdaságpolitikájának kialakításáról.

Nagyon kíváncsi lenné, ha a multik trükközéseire is pontot tenne a kormány. Hogy ezt mivel lehetne elérni, a bankadóhoz hasonló multiadó bevezetésével-e, vagy az adószabályok betartásának szigorúbb ellenőrzésével, azon még lehet gondolkodni, de valamit mindenképpen tenni kell annak érdekében, hogy a multik ne vonhassanak ki minden évben több száz milliárd forintot a hazai adófizetés alól.

Egy nemzetgazdaság alapját a kis- és középvállalkozások, a becsületes munka, a takarékoság, a közbiztonság, az igazságos teherviselés és nem utolsósorban az egészséges családok jelentik. Ezekre lehet és kell építeni. Ha a prioritások tekintetében lesz egyetértés és megvalósul a nemzeti összefogás, Magyarország belátható időn belül képes lesz a kilábalásra.

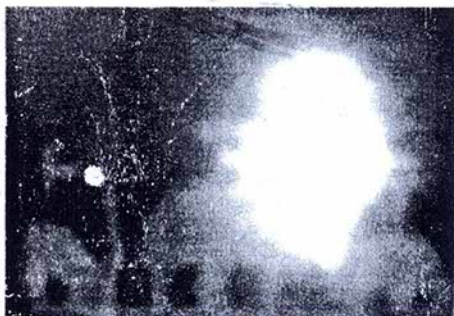
A Szűzanya éjszakai jelenései Egyiptomban

A világ több országában, elsősorban az iszlám országokban, de Indiában és a csendes-óceáni szigeteken is, már több éve véres keresztényüldözés folyik. Fölégetik a keresztény templomokat, családokat mérszárolnak le, falvakat irtanak ki – gyilkolnak, égetnek, vernek, kínoznak. Úgy, mint az első keresztényüldözések idején Európában.

Mindeközben Egyiptom fővárosában, Kairóban, a Mihály arkangyalnak szentelt kopt (keresztény) templom kupolája fölött 2009 dec. 10-e óta különös fényben és ismételt megjelenik a Szent Szűz. A közezső kupola fölött tűnt föl aranykoronával a fején, fehér ruhában és kék talárban, teljes magasságában, fénypalásttal körbevonva. A templom tetején álló keresztetek fényesen ragyognak, ahogy az alakzat az épület kupolái és ikertornyai közt lebeg.

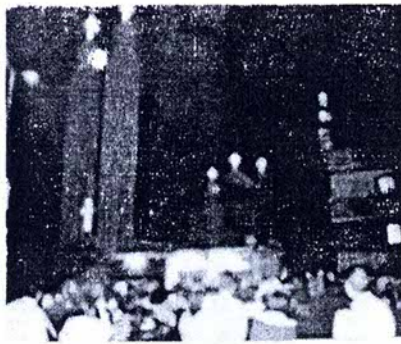
A jelenséget minden ott tartózkodó személy megfigyelheti. Elsőnek egy muzulmán ember vette észre. A területileg illetékes püspök a jelenést Egyiptom nagy áldásának nevezte, melyben megnyilvánul Szűz Mária nagy szeretete az ország iránt. A jelenésről fényképek és filmek készültek. Közben megtörtént az első csodás gyógyulás is. Egy kopt keresztény nő, aki már csaknem teljesen megvakult erős cukorbetegsége miatt és az orvosok már semmi reményt sem láttak a gyógyulására, a jelenés megfigyelése közben hirtelen visszanyerte teljes látását. Az orvosok a csodát igazolták.

Kérdés: Magyarországon és a világon vajon milyen tudnak az eseményről? Nagyon-nagyon kevesen. És miért? Azért, mert a média mélyen hallgat. Egy nyilvánvaló isteni jelet nemlétezőnek tekint. Pontosan úgy, ahogy a világ sem akarja látni az Istent és Isten megnyilvánulásait előtt becsukja szeméit.

A jelenésről készült egyik fénykép (Itt semmit sem kell magyarázni, semmit sem lehet kibeszélni, és semmit sem kell megvédeni, csak befogadni.)

„Széplőtelen Szívem diadalának csodáját látni fogja mindenki.”

A templom tetején lévő keresztetek természetfölötti fényben ragyognak

A templom előtt összesereglett egyiptomi (kopt) keresztények egy csoportja Szűz Mária képével

.....

2010. március 26-án, a németországi Bonnban, az ENSZ emberi jogi tanácskozásán egy résztvevő bejelentette, hogy az utóbbi hónapokban Irán fővárosában, Teheránban néhány ezer muzulmán a kereszténységre tért. Titokban járnak össze, otthoni egyházközösségbe. Azt mondja: „Az iráni kormány a kereszténységet meg akarja semmisíteni. De ahogy növekszik a nyomás, az emberek egyre gyakrabban találkoznak a hit nem várt élményével. Jézus Krisztus álmukban látogatja meg őket. Ily módon a drogfüggők megszabadulnak függőségüktől, és a betegek váratlanul meggyógyulnak. – mondja a tudósítónő, akinek erről iráni barátai számoltak be, és úgy becsüli, hogy Teheránban már most több mint százezer keresztény élhet. Amúgy is ebben az iszlám országban nagyon megnőtt a kereszténység iránti érdeklődés, annak ellenére, hogy tilos a muzulmán hitből való kilépés. A keresztények nem dolgozhatnak állami hivatalokban, cégük-nél nem remélhetnek előremenetelt. A keresztelések ugyanúgy tilosak, mint az „Alleluja” felkiáltás. Akik megszegik a tiltást, számíthatnak a letartóztatásra. Ennek ellenére egyre több keresztény nyilvánosan is beszámol egyedülálló élményéről. Jézus Krisztussal való találkozásáról.

A legfontosabb közügy

Mondják: a vallás, a hit magánügy. Azok szájából lehet ezt hallani, akik a vallásgyakorlótól féltik a közéletet. Szerintük a hit és a vallás ügyei nem tartoznak a társadalomra. A hívők – ha már mindenáron vallásgyakorlók akarnak lenni – húzódnak be a templomaikba, vagy még inkább a lakásuk falai közé, és ott gyakorolják a vallásukat.

Mit mondhatunk erre? Először is le kell szögeznünk: az istenhit és a vallás valóban magánügy. Sőt, fokozhatjuk is a megállapítást: a hit és a vallás valamennyiünk legmélyebb magánügye. Mondhatnánk, a magánügyek magánügye. Ám ha ez így van – márpedig így van – akkor mi sem természetesebb, minthogy az istenkérdéshez való viszonyulás egyszermind közügy is. Sőt, a legfontosabb közügy. Mert mi más lehetne a legfontosabb közügy, mint éppen a legmélyebb magánügy? Az, ami valamennyiünket a legmélyebben, legelementárisabban érint. Vagy talán azt tekintjük elsőrendű közügynek, ami a legközömbösebb számunkra? Mint közösség, ne vegyünk tudomást arról, ami minden ember elméjét, szívét a legelemibb erővel foglalkoztatja?

A vallás tehát nem csak magánügy. Közügy is. És nem csak azért, mert a vallását az ember közösségben gyakorolja, de azért is, mert a közösségnek is valamilyen módon viszonyulnia kell Istenhez, nem csak ideig-óráig, de a történelmi lét minden pillanatában. A kommunizmusnak is megvolt a válasza az istenkérdésre, s ez az Isten tagadásában nyilvánult meg: hangos, tudatos, következetes tagadásban. Az egész kommunista ideológia és rendszer Isten tagadására épült. Minden egyéb ebből következett.

Akik azon fáradoznak, hogy a választ a magánszférába szorítsák, igen harcra ateista álláspontot képviselnek, még akkor is, ha esetleg közben világnézeti semlegességet hirdetnek. Ugyanis nincs világnézeti semlegesség. Senki sem bújhat ki a választadás „kényszere” alól. Az ember közömbösségével is egyfajta választ ad a lelkében visszhangzó kérdésre: „Hiszel-e Istenben?” Az embernek választania, döntenie kell, hogy hová akar tartozni: azok közé, akik elfogadják Istent, vagy akik tagadják Őt.